

آشنایی با شهرداران موفق

شهردار تورینو سر جیو چامپارینو

زهرا ادهم، کارشناس شهرسازی از دانشگاه تهران

ایجاد نهادها و سازمان‌هایی در سطح شهر - منطقه تورینو، برنامه استراتژیک این شهر هماهنگ‌سازی شهرداری‌های ۳۸ گانه موجود در منطقه و تلاش برای کاهش تفرق سیاسی موجود را در دستور کار قرار داده است.

در سال ۲۰۰۶، یونسکو تورینو را به سبب فعالیت در حیطه کتاب و کتابخوانی، به عنوان پایتخت کتاب جهان معرفی کرد. همچنین از سوی شورای بین‌المللی جوامع طراحان صنعتی، تورینو به عنوان پایتخت طراحی جهان معرفی شده است.

تورینو مانند بسیاری از شهرهای صنعتی جهان با مشکلات فراوانی در زمینه محیط زیست روبه‌رو است، که شهردار تلاشی در خور توجه را برای حل آن آغاز کرده است.

ترافیک نیز در شهر تورینو گاهی دردسر ساز است. از جمله در طول برگزاری المپیک زمستانی، ترافیک شدید در خیابان‌های تورینو بسیاری - از جمله تیم آلمان - را رنجیده خاطر کرد. به منظور رفع این معضل تلاش‌هایی انجام شده است، که دو پروژه در صدر این تلاش‌ها وضعیت تورینو را تغییر خواهند داد. نخست، پروژه Spina است که برای دو خطه کردن خط آهن اصلی شهر تلاش می‌کند. پروژه دیگر که به مترو تورینو^(۱) موسوم است ساخت خط مترو برپایه سیستم VAL است که پیش‌بینی می‌شود سال‌ها به طول بینجامد و بخش بزرگ‌تری از شهر را پوشش دهد. نخستین فاز این طرح هم‌زمان با المپیک زمستانی افتتاح شد. افتتاح متروی تورینو اهمیت فراوانی برای این شهر که سال‌ها در آرزوی مترو بوده است دارد. چشم‌انداز استراتژیک شهردار برای تورینو بر توسعه اقتصادی و یکپارچگی اجتماعی متمرکز است. جهت‌گیری‌های برنامه‌ریزی برای سال‌های ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۶ برای تحقق این چشم‌انداز تنظیم شده است.

تورینو مرکز استقرار کارخانه فیات است که چند سالی است در بحران به سر می‌برد. طی سال‌هایی مدید سر نوشت و طالع تورینو با وضعیت شرکت اتومبیل‌سازی فیات پیوند خورده است. تا زمانی که فیات به عنوان بزرگ‌ترین و موفق‌ترین کمپانی سازنده اتومبیل در اروپا مطرح بود، تورینو هم غرق در ثروت بود و کارگران از هر سوی ایتالیا به سمت آن روان بودند، اما وقتی کار و بار فیات نسبتاً کساد شد، شهر نیز در تاریکی فرو رفت. اگر چه برگزاری المپیک زمستانی ۲۰۰۶ تا حد زیادی رونق را به این شهر برگرداند. در چنین وضعیتی در سال‌های آتی، توسعه تورینو بر پایه تلاش برای جایگزینی اقتصاد مبتنی بر تولیدات سنتی و صنعت اتومبیل با بخش بازرگانی فناوری - علمی شکل می‌گیرد. شهردار امیدوار است که تورینو مرکزی برای

سر جیو چامپارینو، از فعالیت حزبی تا شهرداری تورینو

سر جیو چامپارینو^(۱) شهردار کنونی تورینو در سال ۱۹۴۸ در این شهر متولد شد. او تحصیلات خود را در علوم سیاسی به پایان رساند و تا سال ۱۹۷۵ که به سمت رهبری حزب کمونیست ایتالیا در تورینو رسید به عنوان محقق در دانشگاه تورینو به فعالیت پرداخت. در فاصله سال‌های ۱۹۸۲ تا ۱۹۸۶ او مسئول بخش توسعه اقتصادی حزب کمونیست ایتالیا در تورینو و در فاصله سال‌های ۱۹۸۶ تا ۱۹۸۸ مشاور اقتصادی هیئت نمایندگی این حزب در پارلمان اروپایی بود. از سال ۱۹۹۱ تا ۱۹۹۵ میلادی دبیر استانی حزب چپ دموکرات بود و در سال ۱۹۹۳ عضو انجمن شهر تورینو شد. در ۱۹۹۶ به عنوان عضو پارلمان انتخاب شد و از ماه می سال ۲۰۰۱ تا کنون شهردار تورینو است. تأکید او در رقابت‌های انتخاباتی بر نیاز تورینو به ترکیب توسعه صنایع مدرن با حفاظت از محیط زیست بود. او اکنون در سال پایانی دوره اول فعالیتش به عنوان شهردار تورینو، با برگزاری نسبتاً موفقیت‌آمیز المپیک زمستانی ۲۰۰۶، کارنامه و چشم‌انداز مثبتی پیش رو دارد؛ چرا که شهر زیرساخت‌های بسیار مناسبی به ویژه در حیطه گردشگری پیدا کرده و اینک تورینو نه فقط با فیات و باشگاه یوونتوس، بلکه با امکانات طبیعی و جذابیت‌های گردشگری‌اش نیز شناخته شده است. "آیا او بار دیگر به عنوان شهردار تورینو انتخاب خواهد شد؟" این پرسشی است که برای پاسخ به آن کمی زود است!

شهر شکلات و فیات به سوی توسعه اقتصادی

شهر تورینو، شهر صنعتی اصلی در شمال غربی ایتالیا و پایتخت منطقه پیمونت^(۲) است که در ساحل غربی رودخانه "پو" واقع شده است. جمعیت شهر تورینو - با مساحت ۱۳۰ کیلومتر مربع - براساس سرشماری سال ۲۰۰۴ میلادی ۹۰۸ هزار نفر است.

منطقه کلان‌شهری تورینو نیز جمعیتی در حدود ۱/۷ میلیون نفر دارد. استان تورینو بزرگ‌ترین استان کشور ایتالیا است که بیش از ۲/۲ میلیون نفر جمعیت دارد. تورینو را بیشتر مردم جهان سال‌ها با کارخانه فیات، کارخانه معتبر پوشاک تورینو شروود^(۳)، باشگاه‌های یوونتوس و تورینو و یا به عنوان خاستگاه شکلات جامد جهان می‌شناخته‌اند. اگر چه امروز تورینو به سبب برگزاری بیستین دوره المپیک زمستانی شهرت بیشتری یافته است.

شهردار تورینو به طور مستقیم به وسیله شهروندان انتخاب می‌شود. در سال‌های اخیر پذیرفته شده است که تورینو نیازمند تجدید ساختار در نظام حکمروایی منطقه کلان‌شهری تورینو است. در کنار

ابداعات صنعتی و تجارت ارتباطات و اطلاعات شود.

فرایند توسعه توریسم تنها در برگیرنده تلاش برای حرکت به سوی ابداع نیست، بلکه نوسازی نواحی صنعتی کنونی شهر را نیز در برمی گیرد. زیرساخت‌های جدید ارتباطی و محوری شهر باید ایجاد شوند. شهر باید توانایی خود را در بخش تجاری نوآورانه ارتقا دهد و جایگاه آموزش و پرورش در این شهر را به سطوح جهانی برساند.

پیوند توریسم به اروپا از طریق تکمیل راه آهن پر ظرفیت و سریع بین لیون و میلان ممکن خواهد شد. همچنین ظرفیت فرودگاه بین‌المللی شهر باید افزایش یابد. در کنار این دو، شهر نیازمند ارتقای سیستم حمل و نقل محلی خود نیز هست.

شهردار توریسم معتقد است برای دستیابی شهر به موفقیت بلندمدت برای شهروندان و بازرگانان، این شهر باید به جامعه‌ای انسانی و امن تبدیل شود. گروه‌های آسیب‌پذیر و اقلیت‌ها نیز باید بخشی از جامعه مدنی باشند.

توریسم زیر نظر شهردار طرح‌های بسیاری را با هدف ارتقای کیفیت زندگی شهروندان در حال اجرا دارد. نیاز خانواده‌ها و گروه‌های فقیر جدید اولویت محسوب می‌شود. دیگر پروژه‌ها موضوعاتی مانند مسکن، آموزش کودکان، سالمندان، پیوند نسل‌های اول و دوم مهاجران غیراروپایی و آموزش مهارتی مرتبط با مشاغل را در برمی گیرد. شهردار همچنین شاخص‌هایی برای مبارزه با جرم به منظور دادن حس امنیت بیشتر به شهروندان تعیین کرده است.

شهردار حفاظت از محیط زیست را به طور جدی با سلامت عمومی شهر می‌داند و معتقد است که فقط شهری با کیفیت زیست محیطی بالا می‌تواند به توسعه اقتصادی و جذب سرمایه دست یابد.

شهردار توریسم معتقد است که "این شهر در سال‌های اخیر با مشکلات اقتصادی و اجتماعی متعددی روبه‌رو بوده است که لازمه گذار به جهان فراصنعتی است. در تحقق این امر، توریسم توانایی خود را برای عکس‌العمل و نگاه به آینده نشان داده است؛ ابداع و خلاقیت در عین حفظ پایداری اقتصادی و سازمانی".

المپیک زمستانی ۲۰۰۶، آزمونی سخت اما شیرین

شهر توریسم دارای دو تیم مطرح فوتبال است: توریسم و یوونتوس؛ که طرفداران افراطی این دو تیم، حساسیت خاصی روی تیم‌های مورد علاقه خود دارند. پس باید انتظار داشت شهردار توریسم میانه خوبی با ورزش داشته باشد. در عمل نیز این گونه است. چامپارینو ابایی از این ندارد که لباس تیم‌های ورزشی شهر را به تن کند و با آن عکس ببیند و یا در دوی مارتن توریسم شرکت کند. او به تیم‌های ورزشی شهر کمک‌های زیادی می‌کند. حدوداً دو سال پیش بود که باشگاه فوتبال یوونتوس ایتالیا با پرداخت ۲۵ میلیون یورو به شهرداری توریسم اجازه یافت برای مدت ۹۹ سال ورزشگاه ۷۰ هزار نفری دل‌الپی شهر را در اختیار بگیرد. تابستان گذشته نیز که باشگاه توریسم به سبب بدهی ۳۰ میلیون یورویی‌اش در آستانه از دست دادن فرصت حضور در سری A فوتبال ایتالیا بود، شهردار به کمک این تیم آمد و گفت: "امروز روزی است که همه باید به کمک فوتبال بیایند".

شاید ارتباط خوب با ورزش به شهردار ۵۸ ساله توریسم کمک کرد که انرژی مضاعفی برای آماده‌سازی شهر توریسم در برگزاری مسابقات المپیک زمستانی داشته باشد. سرچینو برای آماده‌سازی شهر که در مدت المپیک زمستانی بیش از یک میلیون نفر توریست

ورزشی و بیش از ۲۶۰۰ نفر ورزشکار را در خود جای می‌داد راه درازی در پی داشت. قبل از شروع المپیک زمستانی در توریسم دائماً این بحث جریان داشت که با این شهر چه می‌توان کرد. با ترافیک پایان‌ناپذیر آن و با گرد و غبار کارهای متعدد ساختمانی در توریسم که مثل قارچ سبز می‌شدند و البته اکثر آنها ربطی به المپیک نداشتند. مردم می‌پرسیدند: آیا بهتر نیست این خرج کلان و انرژی عظیم صرف کاری به جز میزبانی المپیک شود؟ با این حال شهردار و دیگر دست‌اندرکاران آماده‌سازی شهر با جدیت به فعالیت پرداختند. احداث ساختمان‌های جدید، اولین متروی بدون راهنمای اروپا، ترمیم ساختمان‌های قدیمی، ساخت هتل‌ها و موزه‌های جدید و بازسازی مناطق باستانی از جمله اقدامات شهرداری توریسم در مدت زمان آماده‌سازی شهر برای المپیک بودند.

توریسم که در شمال غرب ایتالیا قرار دارد، معمولاً جنگ جذب توریست را به شهرهای هنری‌تر و شلوغ‌تری مثل فلورانس، رم و ونیز می‌بازد. با این حال در یکی دو سال اخیر توریسم دوباره زنده شده است. خوب یا بد، المپیک که تنها در طی چهار روز اول ۳ میلیون یورو درآمد حاصل از فروش کالا (برابر با کل درآمد توریسمی‌ها در ماه دسامبر) نصیب توریسمی‌ها کرد، برگزار شد. این المپیک جدا از اهداف معمول و ورزشی و اقتصادی، نتیجه جالبی را به ارمغان آورد که همانا وارد کردن توریسم به عرصه رقابت جدی برای جذب توریست بود. توریسم پیش از المپیک زمستانی مقصد مناسبی برای گردشگران به شمار نمی‌آمد و اکثریت گردشگران این شهر را بازرگانان تشکیل می‌دادند. دلیل این مسئله، کم بودن تعداد هتل‌ها و امکانات محدود آنها بوده است، به طوری که گردشگران رغبتی برای ورود و ماندن در این شهر نداشته‌اند. وقتی "سرچینو چامپارینو"، شهردار توریسم این شهر را برای میزبانی المپیک زمستانی تجهیز می‌کرد، نمی‌دانست این اقدامات چه اندازه بر تعداد گردشگران این شهر تأثیر می‌گذارد و دستاوردهای المپیک، شهری را که هنوز بیشتر به خاطر تیم فوتبال یوونتوس و کارخانه اتومبیل‌سازی فیات مشهور است، از تیرگی و حالت نیمه افسرده‌ای که مختص شهرهای صنعتی است رهایی بخشیده است و آن را صاحب روحیه‌ای تازه و شاد می‌کند. اما وی بعد از المپیک می‌گوید: "طی ایام برگزاری المپیک زمستانی امسال بیش از یک میلیون توریست به این شهر آمده‌اند که بیش از جمعیت شهر است... ما باید از افسردگی و سکون رهایی می‌یافتیم و الان نیز باید همین رویکرد و هدف را داشته باشیم. خوشبختانه ما توانستیم به بهانه میزبانی المپیک امکانات خوب و زیادی را بگیریم و به ویژه وضعیت مترو را سروسامان بخشیم. در پذیرش توریست‌ها هم موفق بودیم و کارهایی که در این زمینه صورت گرفت، باعث شد که برای آینده نیز پشتوانه‌ها و امکانات خوبی را برای خود فراهم کنیم. آنچه به جای می‌ماند در زندگی شهر حل خواهد شد و تا سال‌های دور مورد استفاده عموم قرار خواهد گرفت".

حالا دیگر توریسم فقط با یوونتوس، کارخانه اتومبیل‌سازی فیات و کارخانه تولید پوشاک "توریسم شروود"، شناخته نمی‌شود. گردشگران المپیک زمستانی گنجینه‌های تاریخی توریسم را دیده‌اند. موزه جواهرات، معماری سبک باروک و همین‌طور قصرهای سلطنتی توریسم را. آنان می‌روند تا برای توریسم تبلیغ کنند و این تبلیغ به همراه امکانات جدید توریسم به توسعه هرچه بیشتر توریسم در این شهر کوچک می‌انجامد.

پانوش:

- 1-Sergio Chiamparino
- 2-Piedmont
- 3-Shroud of Turin
- 4-Metrotorino

منابع:

- ۱- روزنامه شرق (۱۳۸۴). "نور امید در شهر فیات". روزنامه شرق، سال سوم، شماره ۷۱۰، چهارشنبه ۱۰ اسفند ۱۳۸۴.
- ۲- میراث خبر (۱۳۸۴). "المپیک زمستانی پایان یافت، توریسم مقصد گردشگری شد". خبرگزاری میراث فرهنگی، <http://www.chn.ir/>
- 3-Vom Hove, Tann (2005), Mayor Chiamparino to attract modern industries, www.citymayors.com.
- 4-City Mayors (2006), Sergio Chiamparino, Mayor of Turin, www.citymayors.com.
- 5- <http://www.torino-internazionale.Org/En>